

ศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในทศวรรษที่ ๒๑

A Study of Development Model of English Learning
in Higher Education at Buddhist University in the 21st Century

.....
วีระกาญจน์ กนกกมลเสศ,¹ พระมหาสมชาย กิตติปัญญา,²
ณรงค์ชัย ปิ่นทรายมูล,³ ชาย นน่อแสง,⁴ ลลิตา พิมพรัตน์⁵
Veerakarn Kanokkamalade, Phramaha Somchai Kittipanyo
Narongchai Pintrymool, Sai Nawseng, Lalit Pimrat
(vee.veerakarn@gmail.com)

Received: April 12, 2024

Revised: May 15, 2024

Accepted: July 20, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในทศวรรษที่ ๒๑ เป็นการวิจัยเชิงทดลองและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยสงฆ์

ระเบียบวิธีวิจัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่นิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ ๓-๔ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดิฉัน จำนวน ๑๐๐ ตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่าง ให้ข้อมูลจำนวน ๑๐ ตัวอย่าง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสรุปข้อความจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต นักศึกษา ที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับสมณเพศทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพระภิกษุ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ เป็นนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คิด

¹ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

² อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

³ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁴ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁵ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เป็นร้อยละ ๗๗.๐๐ มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ มีประสบการณ์ระหว่าง ๑-๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐

ผลการวิจัย พบว่า นิสิต นักศึกษา มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบที่กำหนด โดยภาพรวม ก่อนมีการเรียนตามรูปแบบ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๗ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา(VSL) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๓ รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง(ALS) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๐ รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ (TLS) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๓ รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๕ รูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๘ รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๒

หลังจากมีการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้อย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๐ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา(VSL) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๕ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง(ALS) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๖ รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ (TLS) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๔ รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒ รูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๖ รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๖

ส่วนนิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อรูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๓ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านประเมินประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้จากผู้เรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๐ และด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๓

ส่วนความคิดเห็นหลังการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ อยู่ในระดับ “มากที่สุด” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๗ และด้านประเมินประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้จากผู้เรียน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๙

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของประสิทธิผลการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ จำแนกตามก่อนและหลังการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๖ เมื่อใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐ แสดงว่า การใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามก่อนและหลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ เมื่อใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐

แสดงว่า การใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีผลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก นิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในกลุ่มที่มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบที่นักวิจัยได้ทำการทดลองกลุ่มตัวอย่างได้มีการปฏิบัติตามรูปแบบ ๖ ด้าน ทำมีความรู้ มีทักษะด้านการฟังจากเจ้าของภาษา มีสามารถพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน ได้มีการพัฒนาสามารถจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ ในชีวิตประจำวัน จากการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้

นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเรียนรู้ตามรูปแบบไม่น้อยกว่า ๑ ปี ใช้เวลาในการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน วันละไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง และมีการใช้รูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ในภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยสงฆ์ในทศวรรษที่ ๒๑

Abstract

The research entitled A Study of Development Model on English Learning in Higher Education at Buddhist University in the 21st Century is a quasi-experimental and qualitative research with the objectives of studying the development model of English learning in higher education at Buddhist University.

The sample group of this research consists of third to fourth-year students, majoring in English, Mahachulalongkornrajavidyalaya University and Mahamakut Buddhist University with the number of 100 samples and the sample group gives information with the number of 10 samples. The tools used for collecting data are a questionnaire and an in-depth interview. The statistics used for analyzing descriptive data are percentage, mean and summary of the contents from in-depth interviews.

The personal factors of students that used the sample group to express their opinions towards the development model on English learning can be categorized according to the factors about before and after English learning at higher education level which was found that mostly they are monks which is equal to 46 percent with the age between 20-30 years old, equal to 75 percent. As for the fourth-year students, majoring in English, it is counted as 77 percent, having lower 1 year experience, counted as 35 percent and having experiences for 1-5 years, counted as 38 percent.

The result of the research was found that students followed the development model of English learning that was determined, in the overall picture, before the mentioned model of English learning, it is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.07. When considering each respect, it was found that the model of learning with Visual Learning Style (VLS) is at a “moderate” level with the mean which is equal to 2.93, the model of learning with Audio Learning Style (ALS), is at a “moderate” level with the mean which is equal to 2.80, the model of English learning with Tactile Learning Style (TLS), is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.03, the development model of English learning with Kinesthetic Learning Style (KLS), is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.15, the model of English learning with Individual Learning Style (ILS), is at “moderate” level with the mean which is equal to 3.28, the model of English learning with Group Learning Style (GLS), is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.22.

After following the mentioned development model of English learning, in the overall picture, it is at a “high” level with the mean which is equal to 4.30. When considering each respect, it was found that the model of learning with Visual Learning Style (VLS) is at a “high” level with the mean which is equal to 4.25, the model of learning with Audio Learning Style (ALS), it is at a “high” level with the mean which is equal to 4.16, the development model of English learning with Tactile Learning Style (TLS), it is at a “high” level with the mean which is equal to 4.24, the development model of English learning with Kinesthetic Learning Style (KLS), it is at a “high” level with the mean which is equal to 4.42, the development model of English learning with Individual Learning Style (ILS), it is at a “high” level with the mean, equal to 4.26, the model of English learning with Group Learning Style (GLS), it is at a “high” level with the mean, equal to 4.46.

As the students who have opinions towards the development model of English learning, in the overall picture, it is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.23. When considering each respect, it was found that for an effective evaluation of the development model of learning of learners, it is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.20, for satisfaction of learners towards learning, it is at a “moderate” level with the mean which is equal to 3.23.

As for the opinions after using the development model on English learning, in the overall picture, it is at a “high” level with the mean which is equal to 4.43.

When considering each respect, it was found that for the satisfaction of learners towards learning, it is at the “highest” level with the mean which is equal to 4.57, and for an effective evaluation towards learning of students, it is at a “high” level with the mean which is equal to 4.29.

After the result of analyzing the mean of differences of effectiveness in using the development model of English learning categorized from before and after the use of a model with the mean which is equal to 3.66. When using a t-test in analyzing and comparing, it was found that it has a different mean with statistical significance at 0.00 showing that the use of the development model influences the effectiveness of English learning of students.

After the result of analyzing the mean of differences of satisfaction in using the development model of English learning categorized from before and after the use of a model with the mean which is equal to 3.88. When using a t-test in analyzing and comparing, it was found that it has a different mean with statistical significance at 0.00 showing that the use of a development model of English learning influences the satisfaction of English learning of students.

The result of an in-depth interview of students at the Buddhist University for the group of students who learned English using the development model that the researchers have experimented with the sample group that followed the development model of 6 respects i.e. being knowledgeable, skillful in listening from native speakers, able to develop the skills on listening, reading, speaking and writing effectively, and having the development on ability in remembering new vocabularies in daily life from the use of development model on learning.

Most of the students spent the time learning that followed the development model of not less than 1 year, spending the time learning in the class and outside the class of not less than 3 hours per day and using the development model on learning continuously.

Keywords: Development Model of English Learning, Buddhist University in the 21st Century

บทนำ

ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษากลาง (Lingua Trance) ของการสื่อสารโดยเฉพาะระหว่างผู้ใช้ภาษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำชาติ ไม่ว่าจะเป็นในวงการวิทยาศาสตร์ การติดต่อสื่อสาร เทคโนโลยีการค้าขาย และการศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจจากผู้เรียนและนักศึกษาทั่วไป ภาษาอังกฤษถูกจัดเป็นหนึ่งในวิชาแกน นอกเหนือจากศิลปคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และหน้าที่พลเมืองที่ผู้เรียนควรมีความเชี่ยวชาญในการนำไปใช้ในฐานะเป็นทักษะจำเป็นเพื่อการเรียนรู้ เพื่อนำความเชี่ยวชาญในศิลปะการใช้ภาษาอันเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ⁶ จึงมีความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนในสถาบันศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้างแรงจูงใจและสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องมีความพยายามและมีกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร คือ การสอนของครู ซึ่งผู้เรียนจะเกิดสิ่งดังกล่าวได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ กล่าวคือผู้สอนต้องดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยเริ่มจากการวางแผนการสอน การดำเนินการสอนการวัดและประเมิน ซึ่งทั้งสามส่วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบการนำหลักสูตรมาสู่ขั้นปฏิบัติการสอน รวมไปถึงการวางแผนการสอนเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้สอนมาก เพราะการวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้การวิเคราะห์ ความคาดหวังของหลักสูตร ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาดำเนินการวางแผนโดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ คัดเลือกและจัดอันดับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมิน กระบวนการของการวางแผนจะช่วยให้ผู้สอนเกิดความคิดอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งได้เห็นภาพและเข้าใจโดยตลอดว่าจะให้ผู้เรียนเรียนรู้อะไร เรียนรู้อย่างไร และผลที่ได้รับเป็นอย่างไร การกำหนดแผนการสอนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากการวางแผนเป็นหัวใจของการสอนและควรจะตอบคำถามที่ว่าสอนใคร สอนทำไม สอนอย่างไร มีแหล่งวิทยาการใดบ้างและมีการประเมินอย่างไร⁷ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการได้อย่างถูกทิศทาง แต่ถ้าครูวิเคราะห์และเตรียมแผนไว้ในความทรงจำเพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำบันทึกการสอนไว้จะทำให้ครูผู้สอนลืมสิ่งที่วางแผนไว้ก็ได้ ดังนั้นจึงควรที่จะได้มีบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ ดังที่ เสริมศรี ไชยศรี⁸ กล่าวว่า การวางแผนนั้นถ้าออกมาในรูปของลายลักษณ์อักษรจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ดีกว่า

⁶ เคน เคย์, ทักษะแห่งอนาคต การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเพ่นเวิลด์ส, ๒๕๕๔), หน้า ๒๓-๓๕.

⁷ อำนาจ จันทรแป้น, การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน, (เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ทรัพย์การพิมพ์), ๒๕๓๒, หน้า ๑๐.

⁸ เสริมศรี ไชยศรี, ระบบหลักสูตรการสอน, (เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ทรัพย์การพิมพ์), ๒๕๒๖, หน้า ๖๐.

ส่วนการดำเนินการสอนนั้น เป็นกิจกรรมที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด การสอนเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้⁹ เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้แผนที่วางไว้บรรลุจุดประสงค์ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรหรือไม่เพียงใด การสอนของครูอาจเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้เด็กเก่ง เพื่อการเรียนรู้หรือเป็นอุปสรรคกักกันความสามารถเฉพาะอย่างของเด็กที่เรียนอ่อน ผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด น่าจะขึ้นอยู่กับชั้นการสอนนี้ด้วย และการที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนาน ผู้สอนควรได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุดและจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายเพื่อสนองกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ในส่วนของการวัดและประเมินนั้น ถ้าผู้สอนมุ่งที่จะจัดกระบวนการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียวแต่ขาดการตรวจสอบแล้ว ผู้สอนไม่อาจทราบได้เลยว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไร ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนหรือไม่ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหน ผู้สอนจะตอบคำถามเหล่านี้ได้ก็โดยการวัดและประเมินผล การให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนนั้น ผู้สอนควรได้ตระหนักถึงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยเครื่องมือที่ใช้นั้นควรมีความหลากหลายและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่เราจะวัดและประเมิน ผลที่ได้จากการวัดและประเมิน จะเป็นดัชนีหนึ่งที่ช่วยให้ผู้สอนเห็นภาพการสอนของตนเองได้ชัดเจนขึ้น สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาระบบการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา เรื่อง ศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ มีเป้าหมายเพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในศตวรรษที่ ๒๑
๒. เพื่อศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในศตวรรษที่ ๒๑
๓. เพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของผู้เรียน

⁹สุมิตร คุณานุกร, **หลักสูตรและการสอน** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศึกษิตสยาม) ๒๕๓๓, หน้า ๑๓๐.

ขอบเขตการวิจัยและกรอบแนวคิด

ในการศึกษาเรื่อง ศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปี ๒๑ มีขอบเขตดังนี้

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะเรื่องศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปี ๒๑

๒. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ ๓-๔ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยส่วนกลาง จำนวนประชากรร้อยละ ๒๕ ได้แก่ ๑๐๐ รูป/คน

๓. ขอบเขตด้านกรอบแนวคิดการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัยได้จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของ ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนและรูปแบบการเรียนการสอน

ตัวแปรอิสระเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

-สมณเพศ

-อายุ

-ระดับการศึกษา

-ประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

หลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษประกอบด้วย

๑. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VSL)

๒. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS)

๓. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS)

๔. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS)

๕. รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (ILS)

๖. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)

ประสิทธิภาพผลของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

-ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้จากผู้สอน

-ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

วิธีการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่นิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ ๓-๔ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน ๑๐๐ ตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่าง ให้ข้อมูลเชิง จำนวน ๑๐ ตัวอย่าง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อน (Pre-test) และหลัง (Post-test) การใช้รูปแบบ และ

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสรุปข้อความจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต นักศึกษา ที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับสมณเพศทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพระภิกษุ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ เป็นนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๐๐ มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๑ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ มีประสบการณ์ระหว่าง ๑-๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐

ผลการวิจัย พบว่า นิสิต นักศึกษา ก่อนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบที่กำหนดโดยภาพรวม ก่อนมีการเรียนตามรูปแบบ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับ “ปานกลาง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๗ หลังจากมีการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๐

ส่วนนิสิต นักศึกษา ก่อนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๓ ส่วนความคิดเห็นหลังการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของประสิทธิผลการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ จำแนกตามก่อนและหลังการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๖ เมื่อใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐ แสดงว่า การใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามก่อนและหลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ เมื่อใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐ แสดงว่า การใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีผลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรู้แบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก นิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ในกลุ่มที่มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบที่นักวิจัยได้ทำการทดลองกลุ่มตัวอย่างได้มีการปฏิบัติตามรูปแบบ ๖ ด้าน ทำมีความรู้ มีทักษะด้านการฟังจากเจ้าของภาษา มีสามารถพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน ได้มีการพัฒนาสามารถจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ ในชีวิตประจำวัน จากการใช้รูปแบบพัฒนาการเรียนรู้

นิสิตศึกษาส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเรียนรู้ตามรูปแบบไม่น้อยกว่า ๑ ปี ใช้เวลาในการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน วันละไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง และมีการใช้รูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

วิจารณ์

ผลงานวิจัย ศึกษาเฉพาะเรื่องศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๒๑ มีจุดเด่น และจุดด้อย ดังนี้ ดังนี้

จุดเด่น คือ มีรูปแบบในการปฏิบัติตามรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้จริง เพราะเป็นแนวทางการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ มีกิจกรรมรองรับ

จุดด้อย คือ การเรียนรู้ตามรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ต้องมีการควบคุมพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมาก หากขาดการควบคุมอาจจะใช้รูปแบบดังกล่าวไม่ได้ผล

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ศึกษาเฉพาะเรื่องศึกษารูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๒๑ มีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการทำไปใช้

๑. ควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับนิสิต นักศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
๒. ควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับชมรมภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะในการพูด และการใช้คำภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
๓. ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนบทความภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะให้การศึกษาวิจัย

๑. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
๒. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ทักษะ การฟัง การพูด การเขียนและการอ่านภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

เคน เคย์. การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเพ่นเวิลด์ส, ๒๕๕๔.

จินดารัตน์ เบอรพันธุ์. การวิเคราะห์และออกแบบสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

เสริมศรี ไชยศร. ระบบหลักสูตรการสอน. (เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ทรัพย์การพิมพ์), ๒๕๒๖.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

อำนาจ จันทรแป้น.การพัฒนาหลักสูตร:ทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน. (เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ทรัพย์การพิมพ์), ๒๕๓๒.